

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815202851
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7815202851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne V. Y. X., K. XX.X.XXXX, O. S., E. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, Košice, Mlynská 28 proti žalovanej Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 5C/93/2015-258 z 8.9.2021 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i z n á v a voči žalobkyni plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom 5C/93/2015-97 z 18.2.2019 žalobu žalobkyne zamietol a zaviazal ju nahraďiť žalovanej trovy konania vo výške 100 % s tým, že o ich výške rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha od žalovanej zaplata sumy 38.640,- eur s príslušenstvom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, čo odôvodnila tým, že dňa 23.07.2000 ako spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle evidenčného čísla S.-XXXU. pri dopravnej nehode zavinennej Q.. W. W. utrpela zranenia a to zlomeninu ľavej päťnej kosti, pomliaždenie pravého ramena, zlomeniu tela pravej ramennej kosti, vytknutie krčnej chrbtice bez poškodenia miechy a roztrhnutie pečene s následkom plochej nohy, obmedzenia pohyblivosti pravého ramena, poúrazové obmedzenia hybnosti krčnej chrbtice, poruchy funkcie zažívacích orgánov a respiračné komplikácie pri roztrhnutí bránice, obmedzenie hybnosti hrudníka so zrastami pľúc, pričom z dôvodu novozvniknutých problémov s dýchaním a zažívaním bol dňa 30.10.2013 Q.. Q. S. vypracovaný lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, podľa ktorého jej bodové hodnotenie bolo stanovené vo výške 2400 bodov. Vzal do úvahy stanovisko žalovanej, ktorá navrhla žalobu zamietnuť, keďže v predchádzajúcom konaní 10C/474/2002 boli už vypracované znalecké posudky a vyšetreniami nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi poraneniami pri dopravnej nehode a problémami žalobkyne popisovanými v období 13 rokov od nehody, keď podľa nej žalobkyňa ani nepreukázala príčinnú súvislosť následkov popisovaných ako porušenie funkcie zažívacích orgánov pri roztrhnutí bránice a obmedzenie hybnosti hrudníka s úrazom, ktorý utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Podrobne popísal zistenia vyplývajúce z výpovedí žalobkyne, ako aj svedkov Q.. W. P., H.. G. V. a H.. Š. X.. Popísal ďalej podstatné zistenia vyplývajúce zo znaleckých posudkov vypracovaných Q.. X. S. a Q.. V. S., ktorí k vypracovaniu posudku pribral aj konzultantov MUDr. Janu Greškovú a Q.. Ľ. S. a tiež závery znaleckého posudku č. 199/2018 vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk. Zaoberal sa aj výsluchom znalca MUDr. V. F., člena tímu znaleckej organizácie forensic.sk. Zhrnul, že žalobkyňa si v konaní uplatnila náhradu škody

podľa § 444 Občianskeho zákonníka za sťaženia spoločenského uplatnenia a žiadala priznať sumu 38.640,- eur podľa lekárskeho posudku zo dňa 30.10.2013, v ktorom bolo ohodnotené porušenie funkcie zažívacích orgánov pri roztrhnutí bránice a obmedzenie hybnosti hrudníka so zrastami pľúc. Uviedol, že v konaní sp.zn. 10C/474/2002 bol vypracovaný znalecký posudok spoločnosťou forensic.sk Bratislava a znalecká organizácia neosvedčila správnosť posudku o sťaženi spoločenského uplatnenia vystaveného dňa 30.10.2013 Q.. Q. S. a tak žalobkyňa nepreukázala existenciu trvalých následkov a tým existenciu sťaženia spoločenského uplatnenia. Obsiahlo tiež citoval závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia vydaného v konaní sp.zn. 10C/474/2002. Stotožnil sa s týmto odôvodnením ohľadom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia a keďže v tomto konaní už bolo sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšené o 10-násobok, pričom boli posúdené okolnosti hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, považoval ešte aj ďalšie zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia za nedôvodné. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 %.

3. Krajský súd v Košiciach, rozhodujúci o odvolaní žalobkyne uznesením 3Co/102/2019-172 z 28.9.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 18.2.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkol konajúcemu súdu, že jeho rozsudok sa javí ako nepreskúmateľný, vnútorne rozporný a neobsahujúci dostatočné dôvody zamietnutia žaloby. Uložil prvoinštančnému súdu, aby si starostlivo ustálil, aký nárok na náhradu škody je predmetom konania a urobil si záver, či uplatňovaný nárok už bol zohľadňovaný v konaní sp. zn. 10C/474/2002 pred Okresným súdom Rožňava, a či tento už nebol zahrnutý do už priznaného odškodnenia s prihliadnutím na to, že nie je vylúčené, aby na podklade tej istej škodovej udalosti vznikol neskôr nový, samostatný nárok, avšak len za predpokladu následného zhoršenia zdravotného stavu.

4. Súd prvej inštancie ďalším rozsudkom 5C/93/2015-258 z 8.9.2021 (t.j. teraz preskúmaným rozhodnutím) opätovne žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Zrekapituloval priebeh konania a zhrnul obsah písomných podaní strán z 9.2.2021 a 7.6.2021. Zaoberal sa závermi znaleckých posudkov Q.. Q. S. zo dňa 30.10.2013 a posudku znaleckej organizácie forensic.sk č. 199/2018 vrátane jeho doplnku a popísal tiež zistenia z prepúšťacej správy chirurgickej kliniky zo dňa 8.4.2016 z vyjadrenia znalca Q.. V. F.. Právne vec posúdil podľa § 28 ods. 2, 3 zákona č. 381/2001 Z.z., § 444 Občianskeho zákonníka ako aj § 4 ods. 1, 2 a 4 a § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Za sporné označil, či nárok žalobkyne za sťaženie spoločenského uplatnenia určený v lekárskom posudku Q.. Q. S. zo dňa 30.10.2013 bol už priznaný v spore vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10C/474/2002, na čom sa strany nezhodli. Pri posudzovaní nároku na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 199/2018 zo dňa 10.8.2018, nakoľko na posúdení zdravotného stavu žalobkyne sa pri tomto posudku podieľal celý tím znalcov, tento posudok je najmladšieho dáta a odráža súčasne reálny zdravotný stav žalobkyne a naplno sa pri hodnotení prejavili všetky sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne. Zaoberal sa osobitne závermi tohto znaleckého posudku a mal za to, že novovzniknuté zdravotné problémy žalobkyne s dýchaním a zažívaním, vychádzajúc aj z lekárskeho posudku Q.. Q. S., boli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, hoci sa u žalobkyne objavili až neskôr. Znalecký ústav - organizácia v posudku zo dňa 10.8.2018 posúdil komplexne zdravotný stav žalobkyne a ohodnotil všetky jej doteraz zistené zdravotné poškodenia súvisiace s úrazom, a to vrátane operácie z 10.5.2016 a zažívacích problémov a tieto poškodenia obodoval pri bolestnom i pri sťaženi spoločenského uplatnenia. Už pri prejednaní veci 10C/474/2002 boli známe zdravotné problémy žalobkyne spájané s dýchaním a trávením, berúc do úvahy výpoveď žalobkyne približujúcu jej zdravotné problémy prejavené aj v januári 2013, ktoré vyústili napokon do operácie prietrže zo dňa 10.5.2016. Dospel k záveru, že náhrada škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a jej navýšenia uplatnené v prebiehajúcom konaní už bola zohľadnená, zahrnutá a právoplatne priznaná v konaní 10C/474/2002 a je vylúčené, aby o takomto nároku bolo opätovne rozhodnuté, a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

6. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, navrhla ho zmeniť a priznať jej náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj jej zvýšenie, uplatniac pritom odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. Zhrnula priebeh konania a špecifikovala svoj návrh a za primárnu nesprávnosť rozsudku okresného súdu označila to, že sa nezaoberal najpodstatnejšou právnou argumentáciou, o ktorú opierala svoju žalobu. Ide o výklad pojmu sťaženia spoločenského uplatnenia

a následných konzekvencií vyplývajúcich z obsahu tohto pojmu pre posudzovanie oprávnenosti nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zdôraznila, že pojem sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno stotožňovať s pojmom trvalé následky poškodenia zdravia. Je totiž z ust. § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. zrejmé, že toto ustanovenie nedefinuje sťaženie spoločenského uplatnenia ako trvalé následky, ale ako stav v súvislosti s poškodením na zdraví bez určenia jeho presného trvania. Samotný pojem stav vzhľadom na jeho jazykový význam a bežné chápanie zvyčajne predstavuje dlhšie časové obdobie. Nejde však o obdobie nekonečného trvania, ale o určité obdobie dlhšieho trvania, nie však nevyhnutne obdobie trvalé a nemenné, počas ktorého sa u poškodeného prejavujú nepriaznivé následky poškodenia zdravia, a to pri jeho životných úkonoch, pri uspokojovaní jeho životných a spoločenských potrieb a pri plnení spoločenských úloh. Podstatné je zisťovanie toho, či sa u poškodeného minimálne počas určitého dlhšieho časového obdobia prejavovali nepriaznivé následky poškodenia zdravia. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia preto patrí aj za poškodenie, ktoré je síce prechodného rázu, ku ktorého zlepšeniu nedôjde v čase kratšom ako rok. Náhrada musí byť primeraná všetkým následkom aj tým, ktoré síce už odzneli, resp. sa ich podarilo odstrániť, ale trvali u poškodeného dlhú dobu a sťažovali jeho uplatnenie v živote a v spoločnosti. V prejednávanej veci je zrejmé, že pri dopravnej nehode dňa 23.7.2000 utrpela okrem iného aj poúrazovú bráničnú prietrž, ktorá však bola zistená až pri vyšetrení dňa 14.2.2013. Uvedené poškodenie zdravia bolo príčinou jej zdravotných problémov, ktoré sa prejavovali od nehody tráviciami ťažkosťami, bolesťami v pravom boku a na hrudníku, pocitmi plnosti v bruchu, nafukovaním, zlým trávením, bolesťami v chrbte a ramene. Tieto zistenia vyplynuli aj z doplnku č. 1 k znaleckému posudku znalca Q. V. S. a boli podporené aj obsahom znaleckého posudku č. 199/2018 znaleckej organizácie forensic.sk. Po neskorej diagnostike problému v roku 2013 podstúpila v roku 2016 veľmi náročný operačný zákrok, ktorým bol jej zdravotný problém odstránený, čo však nemení nič na tom, že od nehody v roku 2000 až do operácie v roku 2016, teda približne 16 rokov trpela nepriaznivými následkami tohto poškodenia zdravia, čo malo nesporne vplyv a sťažovalo jej životné úkony, uspokojovanie jej životných a spoločenských potrieb a plnenie spoločenských úloh. Hoci počas uvedeného 16 ročného obdobia utrpela ujmu, táto doteraz nebola odškodnená.

7. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia za popísané nepriaznivé následky nebola predmetom konania pod sp.zn. 10C/474/2002 a tieto nepriaznivé následky neboli tam bodovo ohodnotené. Ak by aj odvolací súd rozhodnutie okresného súdu považoval za vecne správne, navrhla pri rozhodnutí o trovách konania použiť ust. § 257 CSP.

8. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne sa s týmto nestotožnila s poukazom na odôvodnenie predmetného rozsudku a na to, že podanie neobsahuje žiadne nové argumenty a skutočnosti, na ktoré by už v priebehu konania nebola reagovala.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k stanovisku žalovanej trvala na podanom odvolaní a namietala, že súd prvej inštancie sa v rozsudku nezaoberal jej základnou argumentáciou, t.j. s výkladom pojmu sťaženie spoločenského uplatnenia a následných konzekvencií vyplývajúcich z obsahu tohto pojmu, keď pojem sťaženia spoločenského uplatnenia nemožno stotožňovať s pojmom trvalé následky poškodenia zdravia.

10. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na

základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

12. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Berúc do úvahy všetky uplatnené odvolacie dôvody mal odvolací súd za to, že naplnené nie sú.

16. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor vysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I.ÚS 46/05, I.ÚS 353/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 1 CSP.

17. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nutné vyvodiť, že tento obsahuje presvedčivé a úplné dôvody zamietnutia žaloby, konanie súdu prvej inštancie nebolo postihnuté žiadnou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a preskúmané rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

18. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v tomto konaní nemá opodstatnenie, keďže sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne už bolo zohľadnené (a odškodnené) v konaní 10C/474/2002, vychádzajúc z už ustáleného zdravotného stavu aj po operácii prietrže zo dňa 10.5.2016. S týmto názorom sa stotožňuje aj odvolací súd.

19. Žalobkyňa v odvolaní argumentovala skutočnosťou, že v dôsledku dopravnej nehody z roku 2000 až do operácie v roku 2016 trpela nepriaznivými následkami poškodenia zdravia v dôsledku poúrazovej bráničnej prietrže, za čo jej patrí náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a nepriaznivé následky tohto poškodenia zdravia neboli predmetom konania vedeného pod sp.zn. 10C/474/2002 Okresného súdu Rožňava. S týmto stanoviskom súhlasiť nemožno.

20. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21. Sťaženie spoločenského uplatnenia je formou nemajetkovej ujmy ako stavu súvisiaceho s poškodením na zdraví, ktorý má preukázateľné nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh.

22. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje jednorazové. Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vznikne také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení nepredpokladal, poškodenému sa poskytne nová náhrada, ktorá zodpovedá zdravotnému stavu poškodeného po zhoršení následkov, kedy od bodového ohodnotenia zdravotného stavu po zhoršení následkov je nutné odpočítať bodové ohodnotenie určené pôvodne vydaným lekárskeym posudkom.

23. Ak sa prejavia nové nepriznané následky súvisiace s pôvodným úrazom, vzniká v dôsledku pôvodnej škodovej udalosti ďalší - nový nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, u ktorého sa zväčša porovnáva stav pred zhoršením zdravotného stavu so stavom terajším. Aj keď pri hodnotení trvalých následkov na zdraví je nutné prihliadať aj k ich predpokladanému vývoju, nie je vylúčený vznik nového nároku, pokiaľ sa výrazne zhoršil už ustálený zdravotný stav, prípadne ak sa prejavili ďalšie následky v takej intenzite a takým spôsobom, že pôvodne ani nemohli byť predvídané. Ide pritom spravidla o výnimočné prípady, pri ktorých platí, že musí byť zachovaná príčinná súvislosť s pôvodnou udalosťou. Vtedy je potrebné pri stanovení výšky nového nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia porovnať existujúci stav so stavom pred zhoršením, nie so stavom pred úrazom.

24. V prejednávanej veci nemožno dospieť k názoru, že by žalobkyňa mala nárok na ďalšie odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodov, ktoré neboli brané do úvahy v konaní Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/474/2002, že by sa jej zdravotný stav a nepriaznivé následky oproti času rozhodovania prvoinštančného súdu v konaní 10C/474/2002 z 18.1.2019 a Krajského súdu v Košiciach pod sp.zn. 5Co/173/2019 zo dňa 4.2.2020 (rozhodujúceho o odvolaní proti rozsudku z 18.1.2019) zhoršili pôvodne nepredpokladaným spôsobom.

25. Žalobkyňa v danej veci argumentuje poškodením zdravia - poúrazovou bráničnou prietržou, ktoré utrpela pri nehode z 23.7.2000 a s ňou súvisiacimi zdravotnými problémami, ktoré mali byť odstránené až operáciou v roku 2016. Súdy rozhodujúce v konaní 10C/474/2002 však pri svojom rozhodovaní a odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne (vo výške 15.803,60 eur) vychádzali zo záverov znaleckého posudku č. 199/2018 zo dňa 10.8.2018 vypracovaného znaleckou organizáciou - Inštitútom forenzných expertíz - forensic.sk, ktorý bol vypracovaný až po operácii žalobkyne v roku 2016, ktorou boli, hoci s časovým odstupom odstraňované, nepriaznivé následky zdravotného poškodenia žalobkyne, ktoré utrpela pri dopravnej nehode v roku 2000. Podľa názoru odvolacieho súdu tak nie sú splnené podmienky pre ďalšie odškodňovanie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, keď u nej nemožno hovoriť o ďalšom zhoršení následkov, ktorých vývoj nebolo možné predpokladať pri rozhodovaní súdov v roku 2019 a 2020.

26. V znaleckom posudku č. 199/2018, vypracovanom v konaní 10C/474/2002, v ktorom o.i. bolo obodované sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne, z ktorého súd v tomto konaní vychádzal je výslovne zmieňovaná aj poúrazová bráničná prietrž, ktorá pôvodne v roku 2000 nebola diagnostikovaná a s ňou súvisiace ťažkosti žalobkyne a toto poškodenie zdravia je podchytené aj v doplnku znaleckého posudku č. 4/2004, vypracovanom znalcom Q.. S. dňa 4.3.2014. V znaleckom posudku č. 199/2018 sú tiež podchytené hospitalizácie žalobkyne v máji 2016, spojené s operáciou bráničovej prietrže a o problémoch s trávením a bolestiach z roku 2012 hovorila žalobkyňa i v rámci vyjadrenia pred znalcom znaleckej organizácie dňa 29.1.2018. Ruptúru bránice (diagnostikovanú v roku 2013) a operáciu z 10.5.2016 znalecká organizácia pojala aj do výpočtu poranení, ktoré žalobkyňa utrpela pri nehode

23.7.2000 (viď str. 98 posudku). V konaní 10C/474/2002 na pojednávaní konanom 19.12.2018 súd prvej inštancie vypočul aj Q.. V. F., ktorý sa podieľal na vypracovaní posudku znaleckej organizácie č. 199/2018 a tento sa podrobne zaoberal roztrhnutím bránice žalobkyne a výslovne upozornil, že sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne bolo možné ustáliť až po vykonaní operácie prietrže. Súd prvej inštancie v rozsudku 10C/474/2002-678 z 18.1.2019 zdôvodňujúc, prečo pri rozhodovaní o odškodnení žalobkyne vychádzal zo znaleckého posudku č. 199/2018 uviedol, že tento „odráža súčasný reálny zdravotný stav žalobkyne a s odstupom času je možné konštatovať, že sa naplno prejavili všetky sťaženia jej spoločenského uplatnenia v reálnej forme, ako aj hodnotenie bolestného pri liečbe zranení, ktoré boli spôsobené pri dopravnej nehode“. Proti tomuto rozsudku žalobkyňa podala odvolanie, v ktorom pri opise svojich obmedzení pri výkone životných úkonov zvlášť upozornila na neskorú diagnostiku traumatického roztrhnutia bránice, kvôli čomu v roku 2016 podstúpila vážnu operáciu.

27. Z uvedeného je zrejmé, že nároky žalobkyne uplatnené v aktuálnom konaní už boli uspokojené pri odškodnení sťaženia jej spoločenského uplatnenia v konaní 10C/474/2002 Okresného súdu Rožňava a v dôsledku pôvodnej škodovej udalosti jej nevznikol ďalší - nový nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, kvôli čomu preskúmaný rozsudok bolo nevyhnutné potvrdiť ako vecne správny v celom rozsahu vrátane výroku o trovách konania.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania. Neboli zistené dôvody na aplikáciu § 257 CSP a existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by úspešnej žalovanej nemala byť priznaná náhrada trov konania. Takýmto dôvodom nie je skutočnosť zmieňovaná žalobkyňou, podľa ktorej žalobu podávala v čase pred operačným zákrokom v roku 2016, pri ktorom bola odstránená príčina nepriaznivých následkov, keďže bolo vecou uváženia žalobkyne a jej procesnej stratégie, v akom čase a akým spôsobom si nároky z poškodenia zdravia bude uplatňovať a úspešná žalovaná nemôže znášať následky toho, že žalobkyňa sa rozhodla časť nárokov uplatňovať v samostatnom konaní a nezahrnula ich podľa nej do skôr začatého konania.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).